

תקציר

הסברה היא מונח שנוי במחלוקת, הן מבחינת לשונית והן מבחינה עניינית. במשך שנים, התייחסו אל ההסברה כאל פעולה של הפצת מידע וניסיון לשכנע ולגייס קהלים ופרטים כאחד בצדקתך. אולם, שנים לאחר מכן, ברור שאין זה כלל המצב כיום. ההסברה בעידן הגלובאלי הפכה לא רק לכלי שבאמצעותו מסוגלת מדינה להתמודד עם ביקורת ועם תדמית לקויה, אלא אף לכלי שבאמצעותו מדינה יכולה למנף את עצמה בזירה הבינלאומית מבחינה מדינית, כלכלית ותרבותית.

עובדה זו, מניעה את הרצון לחקור תחום זה, כדי לבדוק כיצד ניתן לספק למערכת ההסברה כלים אפקטיביים יותר בקביעת מדיניותה. מכאן, שמטרת מחקר זה היא לבדוק כיצד מסגור ועיתוי הופעתו בתגובות ההסברה, עשויים לשפר את יכולת ה"הסברה" של מדינה. הדרך שנבחרה כדי לבדוק זאת, היא בחינת הסברים מתחום הפסיכולוגיה הקוגניטיבית, מסגור והופעת המסר בתגובה. בדיקה זו תיעשה באמצעות שני ניסויי מעבדה, כשהראשון יבדק בהקשר המסוים של הסכסוך הישראלי-ערבי והשני יבדק בהקשר נייטרלי. שניהם יעסקו בשיפוט אחריותם של שני צדדים לאירוע המתואר.

הקו המנחה לאורך מחקר זה, הוא, שתחום הפסיכולוגיה בכלל, ותחום קבלת החלטות בפרט, הוא המסד להבנת שיפוטם של בני אדם במצבים שונים. על כן, מכיוון שהסברה מנסה להשפיע על קביעת עמדה כלפי תדמיתה של מדינה, בין אם ישירות על קהלי יעד ובין אם על מקבלי החלטות, נבחרו שני הסברים מתחום זה.